

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Sfântul Iosif.

IV. Dacă iubim pe Sfântul Iosif, cinștim și pe Preasfânta Fecioară Maria.

Cine ar putea spune ori singur numai să-și închipuiască stima și cinstea cea mare, pe care o avea Sfântul Iosif față de preacurata sa Logodnică? Dar pentru ce zic: o aveți?! Cine ar putea spune ori macar să-și închipuiască stima și cinstea nespuse de mare — ce o are față de Dânsa, pe care acum o vede că este Împărăteasa Raiului? Oh Maria, care — precum zicea Sfântul Petru Damiano — după Dumnezeu este mărirea cea mai înaltă a Raiului, cât de preamărită trebuie să se înfățișeze Ea înaintea ochilor Sfântului Iosif? Cum ne învață marele Papă dela Roma Piu IX. în Bula din 8 Decembrie: „Dumnezeu a iubit atât de mult pe Maria, încât mai pe sus decât orice altă ființă zidită, întru dânsa singură cu cea mai mare iubire își află desfătare. Pentru aceea atât de minunat o îmbogăți mai pe sus de toate spiritele îngerești și mai pe sus de toți Sfinții cu o astfel de îmbelșugare de cerești daruri scoase din vistieria dumnezeirii, că Dânsa, pururea scutită de toată întinărirea păcatului, și cu totul frumoasă și desăvârșită, a avut o plinătate de nevinovăție și de sfințenie, încât mai mare după Dumnezeu — nici nu se poate închipi, și nime, afară de Dumnezeu, nu o poate ajunge nici cu gândul.” — De aci urmează ca Dumnezeu cel Atotputernic a făcut așa de mare pe Maria, încât — afară de Dumnezeu — nime nu o poate întrece, ori singur numai să-i fie asemenea, și singur numai Dumnezeu poate cuprinde și pricepe toată sfințenia Mariei. —

Acum fiindcă Sfinții în Cer — cu cât sunt mai înalți în mărirea și fericire, cu atâta

mai bine văd mărirea lui Dumnezeu cu totul necuprins în firea sa, văd mai bine și fericirea și mărirea Mariei în anumit chip necuprinsă prin dar. — De aceea cu cât sunt Sfinții mai înalți în mărirea, cu atâta au o cunoștință mai desăvârșită despre sfințenia Mariei. — Dacă așa stă lucrul, atunci ce cunoștință va avea Mirele sau Logodnicul ei Iosif! Și fiindcă cunoștința ce se dobândește despre strălucirea unei persoane, este împreună cu stima și cinstea față de aceea persoană, ce stimă și cinste mare va avea Sfântul Iosif față de Maria? Apoi avându-o în o astfel de cinste și stimă, trebuie să dorească și aceea, ca fiecare zidire să o aibă în asemenea mare stimă și cinste, și că fiecare să o cinstească pe cât se poate de mult, căci nimeni nu o poate cinști după vrednicie. — De altă parte atât credința cât și mintea sănătoasă poftesc, ca mai tare și mai mult să se cinstească acela, care este mai mult cinștit din partea lui Dumnezeu; și că mai pe sus de toți să se cinstească acela, pe care însuși Dumnezeu îl cinstește mai mult; — iar această persoană este Maria, Maica lui Dumnezeu, care între zidirile curate are cinstea cea mai înaltă, cea mai mare în Raiu. — De aceea fără nici o îndoială Sfântul Iosif vrea ca noi să cinștim pe Preasfânta Maria — cât de mult o putem cinști, și vrea ca să o cinștim mai pe sus de ori ce altă zidire...

Maria apoi se cinstește prin aceea, că laudăm și preamărim darurile sale preainalte, îi urmăm virtuțile, ne punem sub scutul și acoperământul Ei, nădăjduim prin mijlocirea Ei dobândirea tuturor darurilor și răspândind evlavia către Dânsa în cât de mulți... Să cinștim în aceste chipuri pe Maria cât mai bine putem, și în felul acesta vom da o frumoasă dovadă: că iubim pe Sfântul Iosif.

V. Dacă iubim pe Sf. Iosif, iubim pe Isus.

Adevărata iubire voește să îndestulească persoana iubită, unde lipsește aceasta voință, acolo nu poate fi adevărată iubire. — Dar nu este nici o îndoială, că ar fi lucru cu neputință a îndestuli pe Sfântul Iosif, dacă noi nu am iubi pe Isus. — Aceasta este singura dorință a Sfinților: să vadă pe toți iubind pe Isus: singura dorință care cuprinde îndoitul bine: mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor. — De fapt Dumnezeu nu se poate preamări după datorie din partea făpturilor pricepătoare, decât prin iubire; iar mântuirea, adecă tocmai viața sufletelor, stă singur numai în iubirea lui Dumnezeu. — Dacă noi am sta plecați și așternuți cu fața la pământ ziua și noaptea închinându-ne Maiestății sau Înălțimei sale dumnezești, și dacă neîncetat am cânta laudele sale, am vesti mărirea sa, am preamări puterea și bunătatea sa, dar într'aceea inima noastră ar fi lipsită de iubirea lui Dumnezeu, nu am da lui Dumnezeu adevărată mărire, ci dimpotrivă El ar trebui să ne privească întocmai ca pe vrăjmași și împotrivnici ai săi... ar trebui să ne numim mai mult făjarnici decât cucernici; noi nu am fi fii ai lui Dumnezeu, ci fii ai Satanei; partea noastră nu ar fi Raiul, ci iadul, unde am fi osândiți la moarte vecinică.

Singura dorință a Sfinților este nesmint singura dorință a Sfântului Iosif. — Aceasta dorință în el e mai mare și mai viiă, după cum în el este mai înaltă și mai desăvârșită sfințenia. — Dacă așadar nutrind adevărată iubire, voim să îndestulim pe Sfântul Iosif, să iubim pe Isus. Și tot mai mult îl vom îndestuli, dacă ne vom închipui pe Pruncul Isus — ca și când l-am vedea în brațele Sfântului Iosif, cum de mii de ori Sfântul Iosif de fapt l-a ținut în brațe — și în aceasta închipuire cucernică să zicem: Doamne Isuse Hristoase, Fiul lui Dzeu și Răscumpărătorul meu, te iubesc cu toată inima și cu tot sufletul meu. — Să iubim pe Isus, să-l iubim, închipuinduni-l ca prunc în brațele Sfântului Iosif; astfel — vom pricinui Sfântului Iosif mare plăcere, și îndestulire și-i vom da dovadă de adevărată iubire.

(Va urma.)

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

8. Potopul cel mare. (Diluviul.)

Potopul a fost urmarea unei intervenții extraordinare dumnezești în soarta oamenilor. Dumnezeu a lăsat ca puterile inerente ale naturii să se manifeste într'un mod neobișnuit. Puternice depresiuni atmosferice și izbucnirea apelor subterane — cum spune sf. scriptura „în ziua aceea să desfăcură toate izvoarele adâncului celui mare.” (7. 11.) — au cauzat potopul.

Aceste fenomene extraordinare fizice, erau împreunate cu schimbarea împrăjurărilor climatice (7. 22). A bună seamă nici alte fenomene de ale naturii nu vor fi lipsit, cum sunt: cutremure de pământ, cutremure în mări, mișcările aceste trebuind supuse în legătură cu erumperea apelor subterane. În potop trebuie să vedem o minune supranaturală, ori cel puțin în afară de mersul normal al naturii. Însă o cercetare mai amănunțită a condițiilor fizice asupra cantității colosale a apelor este de prisos, de oarece voința lui Dumnezeu de a lăsa ca puterile naturii să se manifeste concentrat pentru un anumit scop determinat este de ajuns pentru explicarea fenomenelor în legătură cu potopul. Minunea aceasta nici într'un caz nu este mai anormală ca ori care alta minune săvârșită de Isus în viața lui de pe pământ. Precum nu suntem autorizați a întreba, de unde a luat Isus pâinele pentru săturarea celor cinci mii de oameni, tot așa nu suntem autorizați a întreba cum s'au echilibrat masele de ape înainte de potop în aer fără să prilejuească prin presiunea lor atmosferică neajunsuri locuitorilor de pe pământ.

Cu toate aceste noi putem considera potopul și ca un fenomen natural, care își are supranaturalul în scopul care a fost pedepsirea oamenilor.

Diluviul epocal geologic, în care epoca găsim pre om are ca semn caracteristic glacializarea unei suprafețe întinse a pământului cu mari diluvii locale. Causelor determinante a acestor fenomene încă nu sunt în deajuns cunoscute, însă fenomenul însuși se poate aduce în legătură cu potopul biblic, cu atât mai ușor, că în textul sfintei scripturi nu se spune că potopul ar fi fost geograficește universal. Pentru aceea științele na-

turale nu pot fi invocate să pledeze în contra supuselor perturbații în temperatura de carii a trebuit să fi fost însoțit potopul. Aceste schimbări fizice și climatice au fost mici ne însemnate față de acele revoluții mari preste cari au trecut flora și fauna pământului evoluând la epoca lui de astăzi. Drept aceea științele naturale sunt datoare se o recunoască chiar.

Dacă dislocări prehistorice a straturilor de pământ cu dimensiuni colosale față de potopul biblic, în unele locuri astăzi de abia se mai pot constata, nu se poate pretinde că inundații locale chiar dacă au fost însoțite de fenomene vulcanice să fi lăsat urme lesne de constatat.

De aceea exegesa este scutită de datorința de a căuta urmele potopului în straturile pământului, și aceasta și atunci dacă potopului și cauzelor lui să dă un caracter pur supranatural.

Din catehism.

87. Ce va face Dumnezeu după judecata cea de urmă ?

Dumnezeu după judecata cea de urmă pe cei buni îi va duce cu sine în împărăția sa cea cerească, iară pe cei răi îi va arunca în iad.

Imediat după judecată urmează executarea ei; „veniți la mine binecuvântații Părintelui meu”... „Mergați de la mine blăstâmaților”... (Mat. 25. 34 și 41.)

Ca să înțelegem însemnătatea deplină a acestor cuvinte, ar trebui să înțelegem ce câștigăm și ce pierdem, câștigând și pierzând pre Dumnezeu! Vesnicia însă nu va fi de ajuns de lungă, ca omul — o ființă atât de marginită — să termine cu aceasta învătătură; totuși un lucru să nu uităm: deși omul în sine, este foarte mărginit, nu este de loc mărginit în dorințele sale, și când un suflet ajunge până acolo că nu mai doarește nimic peritor, prin aceasta se face capabil și vrednic să primească în sine un Bun nemărginit. (Suriu.)

Când Assuerus descinzând de pe tron vrea să îmbrățișeze pe Estera, aceasta văzând atâta strălucire de care majestatea sa era înconjurat, era se amețească, auzind însă că acest puternic domnitor, o chiamă

cu cuvântul dulce de soră și vrea să o mângâie, ea cade într'o altă amețeală pricinuită de amor, care nu este mai puțin puternică ca ceea dintâia, însă este însoțită de o nespusă senzație a fericirii și a bucuriei.

Cam de asta natură va fi fericirea dreptilor, când vor fi chemați să între la ospățul veșnic al Mirelui. Este o convingere generală și constantă a creștinilor, că locul unde cei fericiți își vor petrece vesnicia, este un loc ceresc. Isus a promis la Mat. 5,12 că: „plata noastră multă este în ceriuri”, tot acolo — 6, 20 — spune să „vă adunați comori în ceriuri; tot El de multe ori numește în sfta scriptura locul celor drepti „împărăția ceriului” ca să se știe, că aceea împărăția nu este o împărăție pământească, ci cerească, nu este așezată pre pământ, ci în ceriu, precum ne-a învățat ca necontenit să ne rugăm către Tatăl nostru „carele este în ceriuri” ca să vină cât mai de grabă aceea împărăție alui din ceriuri și pentru noi.

Teologia deosebește trei ceriuri: ceriul aerian sau atmosferic unde sbor „paserile ceriului” cum spune sfta scriptura.

Al doilea este ceriul stelelor, ceriul stelar sau solar, și al treilea este ceriul empyreic, ceriul de foc, nu ca și când ar fi acolo un foc, fără pentru strălucirea luminei în care este învăluit, în acest înțeles' l numim ceriul luminos, care este zidit de Dumnezeu, ca să-i fie ca loc al mărireii sale, locuința îngerilor buni și a sfinților, despre care zice psalmistul (Ps. 148, 4.) ca este ceriul ceriurilor despre care zice sf. Pavel (Efez 4. 10.) că Isus s'a suit preste toate ceriurile și cumcă Isus este mai mult ca toate ceriurile (Evr. 7, 26.)

În acest ceriu luminos, unde sunt îngerii din început, unde s'a înălțat Isus după învierea și unde e înălțată și Preacurata Fecioară, în acest ceriu vor fi conduși toți dreptii, însă în așa mod ca în afară de ceriul luminos întreg universul va rămânea locul petrecerii lor fericite împreună cu pământul nostru purificat.

Focul adevărat, care va cuprinde pământul în ziua judecării nu-l va mistui de tot, îl va reface, transforma, desăvârși și curăți. Pământul substanțial rămâne ce a fost, însă va fi perfecționat să servească pentru vesnicie, tot așa ceriul solar și cerul atmosferic vor fi străbătuți de focul transformator și

purificator, cum spune sf. Petru: „Ziua Domnului va veni ca un fur noaptea, întru carea ceriurile cu sunet vor trece, stihiiile*) arzând se vor strica, și pământul și cele de pe ele vor arde.“

„Deci dacă acestea toate au a se strica, în ce fel trebuie să fiți voi întru sfintele noastre purtări și întru evlavii, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, prin carea ceriurile cu ardere vor pieri, și stihiiile aprinzându-se se vor topi. Căci ceriuri nouă și pământ nou așteptăm după făgăduința lui, întru cari locuște dreptatea.“ (II. 3. 10—13.)

Despre acest ceriu și pământ nou spune Isaia prorocul: „Iacă fac ceriuri noue și pământ nou, așa că nu se vor aminti cele de mai înainte nici nu vor veni în minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli în veci de cele ce crez, căci iacă! Eu fac Ierusalimul spre bucurie și pre poporul lui spre desfătare.“ (Is. 65, 17—18.)

Pământul nu pentru aceea se va perfecționa ca și când omul din raiu ar fi avizat în vieața lui cerească la pământ, cum este omul cel de astăzi, ci numai pentru desfătarea lui. Precum omul fericit cu puterile lui sufletești se va desfăta în Dumnezeu, așa ochi lui trupești se vor desfăta în frumusețile creațiunii, cum spune psalmistul: „Dumnezeule! Tu m'ai desfătat întru lucrurile Tale! Bucura-mă-voi întru lucrurile mâinilor tale.“ (Ps. 92, 4.)

*) Apa, aerul, și lucrurile (elementele) din lume.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de

„Biblioteca populară creștină din Maramureș“

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii“ Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“ Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“ să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști“ Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.“ Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.“ Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.

Calendar săptămânal.

30 Iunie — 6 Iulie 1929.

30. Dumineca. VI. d. Rusalii. (Ev. Mat. 9. 1.) Sinod. SS. Ap.

1. Luni. Cosma și Damian † 303.
2. Marți. Vestm. Mariei.
3. Mercuri. M. Iacint † 107.
4. Joi. P. Andrei Crit. † 720.
5. Vineri. P. Atanasie.
5. Sâmbătă. P. Sisoe.

